

Espanya-Internacional

ELECCIONS EUROPEES '14 ▶ L'ENTREVISTA

Ramon Tremosa

Cap de llista de CiU a les eleccions europees. Convergència i Unió repetirà cap de llista el pròxim 25 de maig. Tremosa veu en aquests comicis una oportunitat per reforçar el procés sobiranista de cara a Europa. Demana una victòria àmplia de la seva formació per avalar el lideratge d'Artur Mas. Considera demagògic culpar la Unió Europea de la crisi econòmica.

«Podem desencadenar una bola de neu que impedeixi el veto a la consulta de PP i PSOE»

Jesús Badenes
GIRONA

P Malgrat que es tracta d'unes eleccions europees, diu que el suport a CiU servirà per refermar el procés i el lideratge d'Artur Mas.

R A Escòcia també es viu en clau de referèndum del setembre. Les lectures són clares. El partit de Salmond, l'Scottish National Party (SNP), pot quedar per primera vegada primer en unes eleccions europees. Un debat sobre la independència no és un debat sobre la reforma laboral. Va més enllà i té un caire generacional. Pretendre que la consulta no afecti la interpretació de vot és no entendre la política o voler-la desvirtuar. A fora estan esperant. Els catalans van fer la via catalana després van votar en un 70% el 2012, rècord a Europa. Més de dos terços estan a favor de la consulta. Ara es pregunten si aquests catalans que van impressionar a Europa amb les eleccions de 2012 i amb la via catalana ompliran urnes o no les ompliran.

P Però a Escòcia hi ha un únic partit que lidera el procés.

R Cert. Aquí vam intentar fer una llista única. I em vaig assabentar per la tele que Junqueras no la volia. I això que jo era dels interessats en la negociació.

P Quines lectures poden fer amb una derrota de CiU?

R Estem en un context de guerra bruta contra el president Mas. Amb acusacions falses, ja ho vam veure el 25 de novembre de 2012, utilitzant totes les armes de l'Estat. Estem molt lluny d'Escòcia i del fair play del govern britànic. La llista única blindava el president de la guerra bruta de l'Estat. Per això dic que un gran resultat de CiU reforça el procés. Si el resultat no és així, la premsa de Madrid ja té pensades les portades de l'endemà. Diran que Mas no té el suport majoritari dels catalans i que és una figura en declivi. És una lectura que hi serà. Dir que la gent d'ERC seran els homes de Mas no és correcte. L'home de Mas a Brussel·les he sigut jo.

P No és un risc excessiu convertir les europees en un plebiscit a Artur Mas?

R Quan vaig per Catalunya parlo d'unió bancària, del corredor mediterrani i parlo del roaming que

MARC MARTÍ

Ramon Tremosa demana no fer demagògia amb la crisi econòmica.

s'eliminarà el 2015 per obra del Parlament Europeu. Però les preguntes, després, totes són sobre la consulta. El debat que Catalunya té plantejat sobre la independència només el té una generació de cada deu. És un debat d'una demanda tan alta, que qualsevol altre tema és menor. És un any marcat per la consulta. És una segona volta de les anteriors, de les catalanes, i primària de la següent que és el referèndum d'independència. Voler fer veure com els socialistes o el PP que toca parlar d'altres coses, ens pot semblar molt bé, però a Catalunya van sortir un milió i mig de persones. Ignorar la realitat condueix a fracassos.

P Fa la impressió que les institucions europees no tenen interès en el que passa a Catalunya.

R No, no. En fan molt de cas. No hi ha cap govern que estigui repetint les consignes de Rajoy d'expulsió eterna.

P Això voldria dir que no ens fan gaire cas.

R Al contrari. Aquesta setmana hi ha hagut una frase d'Obama i Merkel a favor de la integritat territorial d'Ucraïna. Quan Espanya ho ha intentat no ho ha aconseguit. És més, Viviane Reding, vicepresidenta de la Comissió i gran pes polític del Partit Popular Europeu, va venir a Barcelona i li va dir al Govern central que busqués una fórmula de diàleg sense línies vermelles. També hi ha la foto fantàstica del primer ministre holandès amb Artur Mas en què li posa la mà per l'espatlla. Insòlit en la diplomàcia europea. I Holanda està més ben valorada que Espanya dins dels països de l'euro. Espanya ha perdut totes les cadires de poder europees.

P Però la mateixa Reding va respondre al Parlament escocès que la creació d'un nou estat suposava l'exclusió automàtica de la Unió Europea.

R Vaig fer una resposta al desembre sobre l'expulsió.

P Aquesta resposta de Reding

és del 20 de març.

R Una cosa és la pressió mediàtica que pot fer Espanya mitjançant un comissari concret. Jo tinc respostes de Barroso dient que la Comissió Europea no és competent per interpretar els tractats, que no hi ha cap article que parli de l'expulsió d'un país membre. A Groenlàndia li va costar sis anys sortir de la Unió Europea. Gran Bretanya vol fer un referèndum el 2016 per marxar i el que li demana la Comissió Europea és que en el seu territori es mantingui l'aplicació del màxim de normatives de la Unió. Ens podem trobar el dia 19 de setembre que si surt que sí a Escòcia en el referèndum, i Cameron fa una oferta per fer un procés pactat i la futura Comissió Europea convida a fer una ampliació interior de la Unió, aquell dia els discursos de la por, de les expulsions i els vetos eterns del PP i el PSOE cauguin com castells de cartes. I si els catalans votem en massa el 25 de maig i hem reforçat els partits proconsulta i l'11 de setembre fem una altra gran mobilització festiva i a Escòcia guanya el sí, a veure com aturen la consulta del 9 de novembre. El 25 de maig podem desencadenar una bola de neu que impedeixi el veto a la consulta del PP i el PSOE.

P I si el 18 de setembre el resultat d'Escòcia és «no»?

R Les enquestes mostren un empat tècnic. I a Escòcia es guanya a partir d'un 40%. Per la piràmide poblacional, els més joves volen la independència. És una qüestió de temps. Això permet mantenir el debat obert en el temps.

P Sí, sí. Però a Catalunya, quin serà l'impacte d'un no a Escòcia?

R El 18 de setembre seré a Escòcia. I diré "aquests voten". És una victòria el mateix referèndum. Que aquesta gent hagi arribat a un acord per fer un referèndum dins la Unió Europea és una bona pràctica tan brutal que dexa en el mirall la molt deficient qualitat democràtica a Espanya. Al PP i el PSOE els deixa tan mal retratats que ja és una victòria.

P Sortim del tema sobiranista. Un dels debats a Europa ara mateix és si hem de seguir amb les polítiques d'ajudes a bancs o ha d'haver-hi més esquerra i més ajuda a les persones.

R Populars o socialistes europeus ho han pactat tot a Europa en els

«Voler culpar Europa de la crisi que és responsabilitat d'Espanya ho trobo un pessim favor al projecte europeu»

últims anys. I a Alemanya han pactat el govern.

P És un debat fictici?

R És un debat interessant. Em sorprèn que alguns partits catalans l'estiguin fent. La ruïna fiscal de Grècia és culpa de Grècia. La Unió Europea no té cap competència per cobrar tributs, ni té res a dir en mercats laborals ni en l'estat de benestar ni en prestacions socials. Grècia va estar deu anys mentint a la Unió Europea. Per això no es va poder preveure un mecanisme de rescat. Això ho van signar també els verds alemanys i els comunistes alemanys, seriosos. Voler culpar Europa d'una crisi que és responsabilitat d'Espanya, Itàlia, Grècia, Portugal o Irlanda, ho trobo un pessim favor al projecte europeu i d'una demagògia brutal. Quan s'entra a Europa s'accepten unes regles de joc. No es poden fer grans déficits com va fer Espanya. Hi ha 12 països que han rescatat bancs. Onze han posat com a condició que es doni crèdit a les pimes. Només n'hi ha un que no ho ha fet: Espanya. La culpa no és d'Europa.

P És conscient que és l'únic dels candidats catalans que manté aquest discurs?

R Per això he tomat a ser candidat. Perquè estava veient unes dinàmiques que no m'agraden. El partit verd alemany pacta governs regionals amb la CDU. Si no tinguessin la mateixa visió de la disciplina fiscal, de quadrar el pressupost no pactarien. Igual que els socialistes alemanys, van a l'Angela Merkel i pacten parlant de salari mínim. No li qüestionen el déficit zero. L'esquerra nòrdica és seriosa, responsable i fiscalment sostenible. No es pot caure en el populisme d'alguns partits del sud d'Europa. Martin Schulz va dir als socialistes catalans que era la disciplina fiscal. I els va dir que quan un govern triplica el deute, això desemboca en privatitzacions i més impostos. En la taula on eren els socialistes segur que en van prendre bona nota per quan tornin a fer un tripartit.